

Vetlla de pregària

**22 de gener de 2022
a les 18h davant del CIE
de Barcelona**

**Prou internaments i expulsions,
volem hospitalitat!**

Benvinguda

Sigueu molt benvingudes i benvinguts a aquesta vetlla de pregària. Gràcies per ser-hi.

Aquesta és la 8a Vetlla de Pregària que convoca davant de les portes i els murs del Centre d'Internament el grup d'acompanyament a interns, de la Fundació Migra Studium.

Des de 2015, hi hem vingut per recordar que al Centre d'Internament es troben privats de llibertat germans nostres a qui les autoritats volen expulsar als seus països.

Per recordar que les condicions de vida al Centre d'Internament vulneren la dignitat humana.

Per recordar que les persones empresonades en Centres d'Internament com aquest mai no haurien d'haver creuat el seu llindar.

Per recordar que migrar és un dret i ho és poder fer-ho legalment.

Per recordar que any rere any des de fa 10, visitem, acompanyem i ens posem al servei dels interns.

Per recordar que no volem deixar sols als nostres germans empresonats.

Per recordar que seguim entestades en saber què passa dins del CIE, a qui hi es tanca i per què i a qui s'expulsa i per què.

Per recordar que diem prou a tanta hostilitat contra els nostres germans.

Per recordar que som hospitalitat.

Per recordar que l'hospitalitat és més important, més profunda, més poderosa, més humana que el Centre d'Internament.

**PROU INTERNAMENTS I EXPULSIONS
VOLEM HOSPITALITAT**

22 de gener de 2022

CANT: LENTAMENT

Lentament, ens fem presents, i acollim
...la vida que ha de néixer a cada instant, a cada instant.
...el pobre que ara dorm al meu carrer, al meu carrer.
...el dubte de qui dóna el primer pas, el primer pas.
...la mare que ara vetlla aquest infant, aquest infant.
...els somnis d'immigrants que s'han truncat, que s'han truncat.
la por de qui se sent sol i oblidat, sol i oblidat.

1a Part

Testimonis d'interns acompanyats per Migra Studium

**Els noms dels testimonis han estat modificats per mantenir la confidencialitat de les persones internes.*

RÀBIA, CANSAMENT I FRUSTRACIÓ

Ahmed, 30 anys. Marroc. Ocupació en origen: treballador de la construcció

Entro en el locutorio de visitas saludando con desgana. Los días han ido pasando, y con ellos, mi fuerza y mi carisma han ido apagándose... Es el día 51 de internamiento, y no tengo muchas ganas de hablar, simplemente quiero estar. Con el paso del tiempo, siento que mi desparpajo y vitalidad inicial han menguado. La voluntaria me pregunta si quiere que llamemos a otro interno para que me ayude como traductor, pero rechazo el ofrecimiento. No quiero compartir ese espacio y ese tiempo con nadie más. Me siento totalmente saturado. Con el poco castellano que sé, con un marcado acento italiano fruto de haber vivido durante diez años en Turín, consigo explicar que me siento muy cansado. El abatimiento es palpable, también la soledad.

Recuerdo mi primera visita con la voluntaria, era mi quinto día de internamiento y me sentía fuerte, autosuficiente, resolutivo. Había contratado a un abogado, y tanto mi novia como mis amigos estaban pendientes de mí. Hoy, rozando el final del periodo de internamiento, mi abogado no contesta ninguna llamada y siento que ni mi pareja, ni mis amigos parecen preocuparse tanto por mí.

No quiero regresar a Marruecos. Llegué a Europa con 15 años. Ahora, ya con 30, solo quiero poder establecerme aquí, hacer mi vida, pero las cosas no son tan fáciles. Me siento enfadado, muy enfadado y rabioso.

El día 58 de internamiento contacto con la voluntaria, manteniendo la esperanza de quedar en libertad.

Ahmed va ser expulsat al Marroc després de 59 dies d'internament.

Silenci

VULL ARREGLAR LA MEVA VIDA

Adil, 30. Marroc. Ocupació en origen: agricultor

- ¿Aloooo?
- Hola, soy voluntaria de Migra Studium.

Empezamos así una de nuestras conversaciones. Dentro del contexto de pandemia, las visitas al CIE están prohibidas, pero no lo están las llamadas telefónicas.

Paso lentamente mis días de internamiento, intentando mantener la calma y con paciencia, pero no siempre puedo. Intento conservar mi buen humor, pero a menudo me quiebro, me enfado y me quejo. He contratado los servicios de una abogada que no está haciendo nada, a pesar que la voluntaria también ha contactado con ella.

Estoy intranquilo, tengo una citación judicial mientras sigo interno en el CIE, pero nadie contacta conmigo para preparar el juicio. Nadie sabe nada y nadie se esfuerza por arreglar nada. Otra vez más, la soledad y el quedar de espaldas a todo y a todos es invisible fuera de aquí.

Sin embargo, mantengo la esperanza, pues Marruecos ha cerrado las fronteras por la pandemia y están dejando en libertad a otros internos, también marroquíes.

Recuerdo la última llamada de la voluntaria. La recibí con un "hooooooooooooooooooooooooooooo" interminable, lleno de alegría, casi efervescente. Han dejado en libertad a más internos de mi país, y algunos de los policías me han dicho que es muy probable que, al día siguiente, yo también quede en libertad. Tengo tantas ganas de salir, seguir con mi vida, arreglar mis cosas.

Antes del internamiento, había conseguido un trabajo, alquilado una habitación. Tengo causas pendientes, pero quiero "arreglar mi vida", es lo que más me repito, lleno de ilusión.

Adil va ser traslladat a la presó de Brians 1, sense previ avís. La seva família, que viu al Marroc, no en va saber res. Al CIE no li van deixar contactar amb ningú del Marroc.

Silenci

CANT: VINE PARE DELS POBRES

Vine Pare dels pobres
omple a tots del teu amor.

Vine Pare dels pobres
omple a tots del teu amor.

EM SENTO TAN SOL

Salim, 24. Algèria. Ocupació en origen: pescador

Llego al locutorio de visitas con gesto serio, y un tanto perdido, junto con otro compañero interno que hace de intérprete. Llevo 18 días de internamiento y fui detenido por la policía en un control rutinario en La Jonquera, procedente de Francia. Hace unos 3 o 4 años que abandoné Argelia. Desde que llegué a Europa, no he tenido ningún contacto con mi familia. Los echo mucho de menos... pero no puedo hablar con ellos hasta que no tenga buenas noticias que darles. Mi ciudad es "tierra de nadie" y la verdad es que no tengo sentimiento de pertenencia a ningún lugar. Cuando era niño, cada día veía ondeando una bandera diferente, a veces la bandera de Argelia, otras veces, la de Marruecos...

No tengo nada claro mi proyecto migratorio. Sólo sé que no quiero regresar al punto de partida. He pasado algún tiempo en Francia, y ahora quiero probar suerte aquí, donde tengo a algunos conocidos y amigos. Pero estos días, durante el internamiento, no tengo teléfono móvil (uno sin cámara, que es el único tipo de teléfono móvil que se permite en el CIE), por lo que no tengo ningún contacto con el exterior, a excepción de las visitas de Migra Studium. Soledad, soledad y más soledad.

Salim va ser expulsat a Algèria després de 30 dies d'internament, sense cap avís previ, hores abans que Algèria tanqués oficialment la seva frontera amb Espanya per la pandèmia.

Silenci

ESTIC ESPANTAT. VULL TORNAR A CASA, A VITÒRIA

Karbal. 41 años. Algèria/Euskadi. *Llamada telefónica desde el CIE, una tarde cualquiera:*

- Hola, estoy internado en el CIE de extranjería. Soy argelino, vivo desde hace 20 años en Vitoria y me han detenido por no haber renovado el NIE y llevarlo caducado. Llevo 27 días en el CIE. Somos 75 internos, casi todos argelinos. Ayer un interno dio positivo por covid y le aislaron. Esta mañana la policía ha hecho test de antígenos al resto y otros 3 argelinos han dado positivo. Ya son 4 positivos. Los que somos negativos estamos muy asustados, porque hay el rumor de que la policía ha previsto un ferry de deportación a Argelia pasado mañana y nos podrían expulsar por eso. Muchos policías nos insultan. Nos gritan "¡muertos de hambre!", "¡a vuestro país!". Golpean las puertas de hierro de las celdas por la noche para no dejarnos dormir. La comida es asquerosa, la sirven fría, helada. Y estamos en invierno. Encima, el director ha dicho que se prohíben las visitas durante 7 o 10 días, no lo tiene claro aún. Ni familiares ni ONG ni abogados, nadie.

- Pero tu test de antígenos ha dado negativo, ¿no? Tú sí que podrías recibir visitas, no estás en aislamiento.

- Sí soy negativo, pero la prohibición es para todos. No sabemos qué hacer.

- ¿Por qué no pudiste renovar el NIE?

- Porque no me dejaron cuando estuve en prisión. Durante la condena, se me caducó el permiso de residencia y no me dejaron salir a renovarla. Ni me dieron la oportunidad. Cuando salí de la cárcel, me estaban esperando con una orden de expulsión que decía que por haber dejado caducar la residencia soy ilegal. Por favor, necesito saber si puedo salir de aquí y que no me expulsen. Quiero volver a casa, a Vitoria. Eskerrik asko. Agur.

- Agur, Karbal.

Karbal va ser expulsat dos dies després de la trucada telefònica, abans que les voluntàries de Migra Studium arribéssim a aconseguir els permisos del CIE per anar a visitar-lo.

2a Part

Testimonis d'Hospitalitat

UN BRI D'ESPERANÇA

Amadou. Senegal. Ocupació: agricultor

Tinc 28 anys. La meva dona i 3 fills viuen al Senegal amb la meva mare i els altres germans, amb els que tinc contacte de quan en quan. Vaig marxar de Senegal sense pensar-ho gaire, només volia un futur millor per mi i sobretot per la meva família. Després de passar 8 mesos al Marroc vaig agafar una pastera. Recordo, com si fos ahir, aquell viatge. Feia molt de fred, i encara per la nit em desperto sovint sentint aquella por i els plors dels meus companys. Dos no van arribar, les seves vides es van quedar al mar.

Quan vaig arribar, estava tant perdut a Barcelona... Vaig alternar les nits dormint al carrer amb l'estada a l'Alberg de Nou Barris i la meva petita feina recollint xatarra durant uns quants mesos, sense veure cap sortida, i sobretot pensant en el fracàs de tot el meu projecte migratori. En aquells moments, era incapaç de trucar a la meva dona i els meus fills. Que els hi anava a dir?

Tot dóna un tomb quan entro al programa d'Hospitalitat de Migra Studium. Sóc acollit a les cases de tres famílies i finalment una temporada el Casal Arrupe, a Sant Cugat. Durant tot aquest temps aprofito per aprendre la llengua i fer algun curs de formació laboral.

Ara somric i em sento esperançat. Tinc alguna "feineta" com a paleta i com a pintor mentre comparteixo pis amb tres companys, i espero, poc a poc, aconseguir regularitzar la meva situació.

I TOT VA COMENÇAR

HAFID. Marroc. Estudiant

Tinc 19 anys. La meva família està al Marroc. Veient que al meu país no tenia futur, vaig decidir somiar la meva vida a Europa. Vaig marxar un matí sense dir res a la mare.

Després d'aconseguir arribar a Ceuta, sota les rodes d'un camió i intentar sobreviure una llarga temporada en aquesta ciutat, recordo com va plorar la mare quan la vaig trucar desde la Península.

Vaig estar uns mesos a Almería fins que vaig provar sort a Barcelona. No coneixia ningú, no tenia a ningú amb qui recolzar-me i no sabia a on demanar ajuda. Va ser molt dur tots aquells dies al carrer, i després a un parell d'albergs de Barcelona.

Per sort, un company que vaig conèixer al darrer Alberg i que va marxar mesos abans que jo, em va parlar de Migra Studium. Vaig anar, i aquell dia, en aquella conversa, tot va començar. He estat vivint amb quatre famílies, que m'han ajudat a integrar-me cada vegada més en la cultura i a fer una xarxa de coneguts cada vegada més gran. Ara, estic estudiant un mòdul professional. Estic molt content, i només penso en la sort que he tingut de trobar-me totes aquestes persones i famílies al meu voltant.

CANT: TRENCANT FRONTERES

Ningú que no es vegi obligat
vol marxar de casa seva,
engegar el compte enrere
al rellotge de la vida,
al vol de la llibertat.

Travessant l'infern del nostre món
sentint-hi les mancances,
palpant les enyorances,
desitjant trobar-se
a casa nostra un món millor.

De vegades, però, no s'està a l'alçada
del que se'ns reclama,
del que podríem fer.
No mirem a un altre costat.
No és qüestió de fe, és qüestió de dignitat.

Tot plegat està a les nostres mans:
no es tracta de banderes, de races ni religions...
Es tracta d'ajudar a trencar fronteres.

Trenquem fronteres quan deixem la porta oberta.
Trenquem fronteres quan la por no s'apodera del meu cor.
Trenquem fronteres quan no fem un pas enrere.
Trenquem fronteres quan em mires i em somrius.

Jo... jo... jo vull trencar fronteres (x3).
Jo... puc trencar fronteres.

TRADICIÓ ISLÀMICA

Mi religión es el Amor, por Ibn Arabi

“Hubo un tiempo,
en el que rechazaba a mi prójimo
si su fe no era la mía.
Ahora mi corazón es capaz
de adoptar todas las formas:
es un prado para las gacelas
y un claustro para los monjes cristianos,
templo para los ídolos
y la Kaaba para los peregrinos,
es recipiente para las tablas de la Torá
y los versos del Corán.
Porque mi religión es el amor.
Da igual,
a dónde vaya la caravana del amor,
su camino es la senda de mi fe.”

لقد كنت قبل اليوم أنكر صاحبي
إذا لم يكن ديني إلى دينه داني
لقد صار قلبي قابلاً كل صورة
فمرعى لغزلانٍ وديراً لزهبانٍ
وبيتاً لأوثانٍ وكعبة طائفٍ
وألواح توراةٍ ومصحف قرآنٍ
أدينُ بدين الحبِّ أني توجّهتُ
ركائبه ، فالحبُّ ديني وإيماني

Silenci

TRADICIÓ JUEVA - CANT

שמע ישראל, יהוה אחד

Shema Israel Adonai Elohenu Adonai ehad. (x4)

Escolta, Israel, el Senyor és el nostre Déu, u és el Senyor. (x4)

Silenci

TRADICIÓ CRISTIANA

De la bona notícia de Jesús, segons Mateu:

“-Veni, beneïts del meu Pare, rebeu en herència el Regne que ell us tenia preparat des de la creació del món. Perquè tenia fam, i em donàreu menjar; tenia set, i em donàreu beure; era foraster, i em vau acollir; anava despullat, i em vau vestir; estava malalt, i em vau visitar; era a la presó, i vinguéreu a veure'm.

Llavors els justos li respondran:

-Senyor, ¿quan et vam veure afamat, i et donàrem menjar; o que tenies set, i et donàrem beure? ¿Quan et vam veure foraster, i et vam acollir; o que anaves despullat, i et vam vestir? ¿Quan et vam veure malalt o a la presó, i vinguérem a veure't?

El rei els respondrà:

-Us ho asseguro: tot allò que fèieu a un d'aquests germans meus més petits, a mi m'ho fèieu.”

4a Part

Pregària final

Per acabar us convidem a encendre les vostres espelmes. Aquestes espelmes porten els noms de moltes de les persones internes que hem visitat i d'altres a les quals no hem pogut arribar a acompanyar. També porten un desig d'esperança i un interrogant que ens fem contínuament per oferir més hospitalitat, per obrir més sovint els nostres braços i per acollir amb tendresa a tota aquella persona que arriba.

Llegim unes paraules del Papa Francesc, que va dir el passat setembre amb motiu de la Jornada Mundial del Migrant i del Refugiat:

“El temps present ens mostra que el nosaltres estimat per Déu està trencat i fragmentat, ferit i desfigurat [...] I el preu més elevat el paguen qui més fàcilment es poden convertir en les “altres”: les persones estrangeres, les migrants, les marginades, aquelles que habiten les perifèries existencials.

En realitat, totes les persones estem a la mateixa barca i estem cridades i convocades a comprometre'ns perquè no hi hagi més murs que ens separin, que no hi hagi més *altres*, sinó només un *nosaltres* tan gran com tota la Humanitat.

[...] Per assolir aquest ideal, hem d'esforçar-nos totes per enderrocar els murs que ens separen i construir ponts que afavoreixin la cultura de la trobada, conscients de la interconnexió íntima que hi ha entre nosaltres. [...] Aleshores, si volem, podem transformar les fronteres en llocs privilegiats de trobada, on pot néixer el miracle d'un nosaltres cada cop més gran.”

CANT: PARE NOSTRE (VINE SENYOR)

Pare, tu que estàs al cel,
més enllà dels llocs i de la història.
Sant és el teu nom, ni el goso pronunciar.
Gran el teu regne, eterna esperança.
L'amor que Tu ens tens podrà ser real
entre tant dolor i tanta violència.
Fes d'aquesta terra lloc de llibertat,
viva justícia, plena igualtat..
Dóna'ns l'aliment d'avui, set de veritat,
i perdona'ns quan fallem amb els germans.
No permetis que ens deixem portar pel món
i allibera'ns de la por.
Vine Senyor, vine Senyor.

5a Part
Persones que han mort per l'internament
i l'expulsió a Espanya

1. **Osamuyi Aikpitanyi.** Nigèria, 19 anys. Mort durant el vol de deportació, el 2007.
2. **Nom no facilitat.** Nigèria, 47 anys. Mort al CIE de Sapadors (València) el 2008.
3. **Nom no facilitat.** Geòrgia. Mort al CIE Sapadors (València) el 2009.
4. **Jonathan Sizalima.** Ecuador, 20 anys. Mort a la comissaria d'estrangeria de La Verneda (Barcelona) el 2009.
5. **Mohamed Abagui.** Marroc, 22 anys. Mort al CIE de Zona Franca (Barcelona) el 2010.
6. **A.B.** Marroc, 55 anys. Mort al CIE de Sapadors (València) el 2010.
7. **Samba Martine.** República Democràtica del Congo, 34 anys. Mort al CIE de Aluche (Madrid) el 2011.
8. **Idrissa Diallo.** Guinea Conakry, 21 anys. Mort al CIE de Zona Franca (Barcelona) el 2012.
9. **Aramis Manukian.** Armènia, 32 anys. Mort al CIE de Zona Franca (Barcelona) el 2013.
10. **Mohamed Bouderbala.** Algèria, 32 anys. Mort al CIE d'Archidona (Màlaga) el 2017.
11. **Marouane Abouobaida.** Algèria. Mort al CIE de Sapadors (València) el 2019.

**PROU INTERNAMENTS I EXPULSIONS!
VOLEM HOSPITALITAT**

CONVOCA I ORGANITZA: Grup de visites al CIE Fundació Migra Studium - Servei Jesuïta a Migrants

ADHESIONS: ACO - Acció Catòlica Obrera, ACSCIM-CAT - Associació Comissió Superior de la Cultura I dels Musulmans Catalans, AMICS - Associació per la Multiculturalitat, la Informació i la Convivència Social, Arrels Sant Ignasi, Associació Atzavara Arrels, Associació Intercultural Diàlegs de Dona, Associació Noves Vies, Bosco Global, Capella Sant Joan Baptista (Badalona), Caritas Diocesana de Barcelona, Carmelites Missioneres, Casal Lloïola Fundació Privada Pare Martí Tusquets sj, Centre Sant Jaume (Fundació Carles Blanch), Col·lectiu Hourria, Col·lectiu Som Cristians, CCAR - Comissió Catalana d'Ajuda al Refugiat, Companyia de Jesús - Catalunya, Companyia de Maria de Catalunya, Comunitat Sunday, Cova de san Ignasi - Manresa, Cristianisme i Justícia, CVX Catalunya, CVX Sagrada Família, Delegació de Pastoral social i caritativa, Entrecultures Catalunya, Equip de Pastoral Obrera de Badalona, Filles del Cor de Maria, Forum l'Hospitalet - Espai interreligiós, Fundació Bayt Al-Thaqafa, Fundació Benallar, Fundació Comtal, Fundació Educació Solidària, Fundació Jesuïtes Educació, Fundació Pere Casaldàliga, Fundació Privada Viarany, Fundació PROIDE, Fundació Salut Alta, Fundació Servei Solidari, GOAC - Germanor Obrera d'acció Catòlica, Hospital de Campanya - Parròquia Santa Anna, Irídia - Centre de Defensa de Drets Humans, JELL - Jesuïtes Educació en el Lleure, Jesuït Refugee Service Europe, Jesuïtes Bellvitge - Centre d'Estudis Joan XXIII, Jesuïtes Casp - Sagrat Cor de Jesús, Jesuïtes El Clot - Escola del Clot, Jesuïtes Gràcia - Col·legi Kostka, Jesuïtes Poble Sec - Sant Pere Claver, Jesuïtes Sant Gervasi - Infant Jesús, Jesuïtes Sarrià - Sant Ignasi, Justícia i Pau, Llegat Jaume Botey i Vallès, MCECC - Fundació Pere Tarrés, Moviment de Professionals Catòlics de Barcelona, Parròquia Mare de Déu de Bellvitge, Parròquia Sant Ignasi de Lloïola de Lleida, Plataforma d'entitats cristianes amb els immigrants, Religiosas del Sagrado Corazón de Jesús, Sant Joan de Déu, Serveis Socials de Barcelona, Secretariat Diocesà de Pastoral amb Migrants, Secretariat Diocesà de Pastoral Obrera, Sector Social Companyia de Jesús, SED Catalunya, Servei Jesuïta a Migrants, Sindicat Popular de Venedors Ambulants de Barcelona - TopManta, Sindillar, Sos Racisme, Stop Mare Mortum, Tanquem els CIE, URC - Unió de Religiosos de Catalunya,

www.migrastudium.org
934 120 934
@migrastudium
info@migrastudium.org
c/ Palau 3, 08002 Barcelona